

שבת פרשת בשלח, יו"ד שבת (מאמר א), ה'תשל"ד

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 ובמקדש, ממשיכים מלמעלה למטה ומביאים לידי גילוי עיקר
 2 שכינה למטה. ועיקר עבודת המשכן והמקדש העבודה
 3 העיקרית והמרכזית, הפועלת את עיקר ענין השראת השכינה בעולם
 4 הזה היא עבודת הקרבנות¹², ואמר רבותינו ז"ל¹³ רזא
 5 דקורבנא עולה עד רזא דאין-
 6 סוף, סוד הקרבן עולה עד הסוד
 7 דאין-סוף הינו שעל-ידי הקרבן
 8 מגיעים בבחינת רזא דאין-
 9 סוף, ופעלים את המשכת והתגלות
 10 האין-סוף ("עקר שכינה") בעולם ועל
 11 מעשה הקרבנות נאמר בתורה
 12 שהוא ריח ניחוח לה', ופירושו
 13 על כך חכמינו ז"ל נחת ריח לפני
 14 שאמרתי ונעשה רצוני¹⁴,
 15 הינו שזהו עבודת הקרבנות פועלת
 16 ענין של תענוג שלמעלה
 17 (נחת ריח), ומכאן מובן גדול
 18 המעלה והחשיבות של עבודה זו.
 19 וכן הוא גם בעבודת כל אהד
 20 ואהד מישראל, שאף היא פועלת
 21 את המשכת והתגלות האלוקות בעולם,
 22 כמו עבודת הקרבנות במשכן ובמקדש
 23 כמאמר רבותינו ז"ל¹⁵ על
 24 הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי
 25 בתוכם" בתוכו לא נאמר למרות
 26 שלכאורה כך היה צריך לומר כי
 27 "מקדש" הוא לשון יחיד אלא
 28 בתוכם, בתוך כל אהד ואהד
 29 מישראל, וזאת כיוון שעל-ידי
 30 העבודה של כל יחיד נעשה
 31 השראת עיקר שכינה בתוך
 32 כל אהד ואהד מישראל ולא
 33 רק במשכן ובמקדש. והינו על-ידי
 34 עבודת הברורים עניני העולם
 35 הזה מעורבים טוב ורע כי הגשמיות
 36 עצמה היא העלם והסתור על הקדושה
 37 אבל בתוך כל דבר גשמי יש ניצוץ אלוקי קדוש וכאשר יהודי עובד את ה'
 38 באמצעות הדברים הגשמיים הוא 'מבור', היינו מפריד את הטוב מהרע,
 39 ומעלה את העולם לקדושה, ובהיבט הרוחני עבודה זו היא בבחינת
- 1 מתפניא סטרא-אחרא כפיית והכנעת הצד האחר, הצד המתנגד
 2 לקדושה ואתהפכא חשוכא לנהורא¹⁶ והפכת החושך וההעלם על
 3 אלקות ששורר בעולם הזה לאור, וכמאמר¹⁷ הוהר פד אתכפניא
 4 סטרא-אחרא כאשר הצד האחר נכפה ונכנע אסתלק יקרא
 5 דקודשא-בריה-הוא פכולהו
 6 עלמין, מתעלה (נמשך ומתגלה)
 7 כבודו של הקדוש ברוך הוא בכל
 8 העולמות דהינו שהאור האלוקי
 9 הנמשך לעולם על-ידי "עבודת
 10 הברורים" ו"אתכפיא" הוא אור
 11 פזה נעלה שהוא פכולהו
 12 עלמין בכל העולמות פשוה, אור
 13 הסוכב כל עלמין, האור הבלתי
 14 מוגבל שלמעלה מהתלבשות בעולמות
 15 ובנבראים באופן פנימי אלא מאיר
 16 לכולם בשוה, ואור אין-סוף זה הוא
 17 הנקרא עיקר שכינה. ועל-
 18 דרף-זה הוא בעבודת
 19 הקרבנות, שגם בה ישנו ענין
 20 אתכפניא ואתהפכא, פמבואר
 21 שם במאמר 'באתי לגני' של הרבי
 22 הרי"צ, ולכן היא הפועלת וממשיכה
 23 את השראת השכינה בעולם הזה.
 24 וממשיף הרבי הרי"צ במאמר
 25 הנזכר לבאר¹⁸ שפנה לפי האמור
 26 לעיל בענין העבודה הרוחנית הפועלת
 27 את עשיית ה'דירה' לה' בעולמות
 28 התחתונים יובן הטעם הפנימי על
 29 מה שהמשכן היה מעצי
 30 שטים דוקא, דלהיות שעיקר
 31 העבודה במשכן ובמקדש
 32 היא לאתהפכא חשוכא
 33 לנהורא, להפוך חושך לאור (שהיא
 34 העבודה הנעלית יותר מעבודת
 35 ה"אתכפיא סטרא אחרא" בה הרע
 36 נשאר רע אלא שהוא נכנע לטוב) לכן
 37 היה מעצי שטים, פי שיטה פירוש נטיה, סטייה, דהינו
 38 שנוטה האדם מדרך הישר, שיש דבר שהוא אמצעי, דרך
 39 הביניים והאמצע וההטיה לאיזה צד, למעלה או למטה, עליה

12 ד"ה באתי לגני הנ"ל פרק ב. 13 ראה זהר ח"ב רלט, א. ח"ג כו, ב. – הובא בההמשך פרק יח. 14 ויקרא א, ט. תו"כ ופרש"י עה"פ. 15 הובא בשם רז"ל בלקו"ת ר"פ נשא כ, סע"ב. ובכ"מ. וראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחילתו (ד"ה ושני פסוקים). אלשיך עה"פ תרומה שם ("שמעתי לומדים"). של"ה סט, א. רא, א. חלק תושב"כ תרומה שכה, ב. שכו, ב. וראה לקו"ש חכ"ז ע' 173 הערה 45. 16 ראה זהר ח"א ד, א. 17 בתניא פכ"ד (לד, א) ובלקו"ת ר"פ פקודי מציינ לזהר ח"ב קכת, ב (ובלקו"ת שם מציינ גם לזהר שם סז, ב. וראה גם שם קפד, א). וראה גם תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת חוקת סה, ג. 18 בפרק ג.